

CONGREGATIO DE CULTU DIVINO
ET DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Adnexus decreto diei 11 Februarii 2018, Prot. N. 10/18

**Additiones in Libris liturgicis Ritus Romani
de memoria B. Mariæ Virginis Ecclesiae Matris**

IN CALENDARIUM ROMANUM GENERALEM

MAIUS

Feria II post Pentecosten

B. Mariæ Virginis Ecclesiae Matris

Memoria

IN MISSALE ROMANUM

Feria II post Pentecosten

Beatæ Mariæ Virginis Ecclesiae Matris

Memoria

Sumitur Missa de Beata Maria Ecclesiae Matre (p. 1172).

IN ORDINEM LECIONUM MISSÆ

Feria II post Pentecosten

572 bis Beatæ Mariæ Virginis Ecclesiae Matris

LECTIO I

Gen 3, 9-15.20: «*Mater cunctorum viventium*»

[Postquam comédit Adam de ligno,] vocávit eum Dóminus Deus et dixit ei...
Versus 15b interpretari debet secundum hebraicam veritatem, ut in Nova Vulgata.

vel:

Act 1,12-14: «*Erant perseverantes in oratione cum Maria, matre Iesu*»

[Postquam assúmptus est Iesus in cælum,] revérsi sunt apóstoli in Ierúsalem...

PS. RESP. **Ps 86 (87)**, 1-2. 3 et 5. 6-7
R/. (3): Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei!

ALLEUIA O felix Virgo, quæ Dóminum genuísti;
o beáta Mater Ecclésiæ,
quæ in nobis foves Spíritum
Fílli tui Iesu Christi!

Evang. **Io 19**, 25-34: «*Ecce filius tuus. Ecce mater tua*»
In illo témpore: Stabant iuxta crucem Iesu ... et aqua.

IN LITURGIAM HORARUM

Feria II post Pentecosten

BEATAE MARIÆ VIRGINIS, ECCLESIÆ MATRIS

Memoria

Beatæ Mariæ Virginis tributus est titulus Matris Ecclesiæ, cum ipsa genuisset Christum, Ecclesiæ Caput, et redemptorum facta esset Mater antequam Filius in cruce emisisset spiritum. Beatus Paulus papa VI eandem appellationem sollemniter confirmavit in allocutione ad Patres Concilii Vaticani II, die 21 novemboris 1964 habita atque statuit ut «suavissimo hoc nomine iam nunc universus christianus populus magis adhuc honorem Deiparæ» tribueret.

De Communi b. Mariæ Virginis: Liturgia Horarum III, præter sequentia.

Ad Officium lectionis

HYMNUS

O virgo mater, filia
tui beáta Fílli,
sublímis et humíllima
præ creatúris ómnibus,

Divíni tu consílii
fixus ab ævo términus,
tu decus et fastígium
natúræ nostræ máximum:

Quam sic prompsísti nóbilem,
ut summus eius cónditor
in ipsa per te fieret
arte miránda cónditus.

In útero virgíneo
amor revíxit ígneus,

cuius calore germinant
flores in terra caelici.

Patri sit et Paracclito
tuoque Nato gloria,
cuius vocaris munere
mater beata Ecclesiæ.

LECTIO ALTERA

Ex Allocutione beati Pauli Sexti, papæ, tertia Sacrosancti Concilii Vaticani II periodo exacta

(21 novembris 1964: AAS 56 [1964], 1015-1016)

Maria Mater Ecclesiae

Arctas rationes considerantes, quibus Maria et Ecclesia inter se coniunguntur, ad Beatae Virginis gloriam ad nostrumque solacium, Mariam Sanctissimam declaramus Matrem Ecclesiæ, hoc est totius populi christiani, tam fidelium quam Pastorum, qui eam Matrem amantissimam appellant; ac statuimus ut suavissimo hoc nomine iam nunc universus christianus populus magis adhuc honorem Deiparæ tribuat eique supplicationes adhibeat.

De appellatione agitur, Venerabiles Fratres, christianorum pietati haud insueta; quin immo hoc potissimum Matris nomine christifideles et Ecclesia universa Mariam invocare praetendant. Hoc revéra nomen ad germanam Mariæ pietatis rationem pertinet, cum in dignitate ipsa, qua Maria ultiote Mater Verbi Dei Incarnati predita est, firmiter innitatur.

Sicut enim divina Maternitas causa est, cur Maria singulares prorsus cum Christo rationes habeat eademque praesens adsit in humanae salutis opere a Christo Iesu peracto, ita pariter e divina Maternitate praesertim eae profluunt rationes, quae inter Mariam et Ecclesiam intercedunt; quandoidem Maria Mater Christi est, qui statim ac in ipsis virginali utero humanam naturam assumpsit, sibi ut Cappi adiunxit Corpus suum mysticum, quod est Ecclesia. Maria igitur, ultiote Mater Christi, Mater etiam fidelium ac Pastorum omnium, scilicet Ecclesiæ, habenda est.

Hinc causa est, cur nos, licet indignos, licet debiles, nihilominus fidenti animo filiorumque amore flagrantes ad Eam oculos attollamus. Quae olim Iesum, supernae gratiae fontem, nobis donavit, ipsa maternam suam opem Ecclesiæ non afferre non potest, hoc praesertim tempore, quo Christi Sponsa alacriore studio salutiferum suum munus explere contendit.

Ad hanc autem fiduciam magis usque alendam confirmandamque, Nobis suadent arctissima ea vincula, quae inter hanc nostram caelestem Matrem et humanum genus intercedunt. Etsi amplissimis admirandisque donis a Deo cumulata est, ut digna Mater Incarnati Verbi efficeretur, nihilominus Maria proxima nobis est. Sicut nos, et ipsa est Adæ filia, ac propterea etiam nostra soror ob communem humanam naturam; quae immunit quidem fuit ab originaria labe ob futura Christi merita, sed divinitus acceptis donis ipsa suæ ipsis perfectæ fidei exemplum addidit, ita ut evangelicum promeraret praecognitionem: «Beata, quae credidisti».

In hac mortali vita perfectam Christi discipuli formam expressit, speculum fuit omnium virtutum, atque plene in suos rettulit mores beatitudines illas, quae a Christo Iesu praedicatæ fuérunt. Quo fit, ut Ecclesia universa, dum multiformem suam vitam

actuosámque suam navitátem explicat, a Deípara Vírgine absolutíssimum exémplum sumat, quo perfécte Christum imitári opórteat.

RESPONSORIUM

Cf. Lc 1, 35

R/. Spíritus Sanctus supervénit in Maríam: * Virtus Altíssimi obumbrávit eam.
V/. Iterum eam passiónis Fílli sui sóciam, ut redemptórum Matrem replévit: *
Virtus Altíssimi.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

Ad Laudes matutinas

HYMNUS

Quæ caritatis fúlgidum
es astrum, Virgo, súperis,
spei nobis mortálibus
fons vivax es et prófluus.

Sic vales, celsa Dómina,
in Nati cor piíssimi,
ut qui fidénter póstulat,
per te secúrus ímpetret.

Opem tua benígnitas
non solum fert poscéntibus,
sed et libénter sápius
precántum vota prévenit.

In te misericórdia,
in te magnificéntia;
tu bonitatis cùmulas
quicquid créata póssident.

Patri sit et Paráclito
tuóque Nato glória,
cuius vocáris múnere
mater beáta Ecclésiæ.

Ad Benedictus, ant. Erant discípuli perseverántes unanímiter in oratióne, cum María matre Iesu.

Oratio

Deus, misericordiárum Pater, cuius Unigénitus, cruci affixus, beátam Maríam Vírginem, Genetrícem suam, Matrem quoque nostram constitútuit, concéde, quásimus, ut, eius cooperánte caritáte, Ecclésia tua, in dies fecúndior, prolis sanctitáte exsúltet et in grémium suum cunctas átrahat famílias populórum. Per Dóminum.

Ad Vespertas

HYMNUS

Virgo, mater Ecclésiæ,
ætéerna porta glóriæ,
esto nobis refúgium
apud Patrem et Fílium.

Gloriósia Dei mater,
cuius Natus est ac pater,
ora pro nobis ómnibus,
qui memóriam ágimus.

Stella maris, lux refúlgens,
stirps regális, sancta parens,
roga Patrem et Fílium
ut det nobis Paráclitum.

Virgo clemens, virgo pia,
virgo dulcis, o María,
exáudi preces ómnium
ad te pie clamántium.

Funde preces tuo Nato,
crucifixo, vulneráto,
pro nobis et flagelláto,
spinis punto, felle potáto.

Alma mater summi regis,
lux et porta celsi cæli,
inclína te misérrimis
geméntibus cum lácrimis.

Patri sit et Paráclito
tuóque Nato glória,
cuius vocáris múnere
mater beáta Ecclésiæ.

Vel: Ave, maris stella.

Ad Magnificat, ant. Dixit Dóminus matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Ad discípulum autem: Ecce mater tua.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

IN MARTYROLOGIUM ROMANUM

Addi debet inter Elogia pro celebrationibus mobilibus:

10bis. *Feria II post Dominicam Pentecosten*

Memória beátæ Mariæ Vírginis, Ecclésiæ Matris, a Christo discípulis suis commendátæ ut perseverántes in oratióne Spirítui Sancto coóperent in Evangélium proclaimándum.